

Judežja Škarijta stariši so vedeli, da bo njih sine izveličarja videl.
 Zato so ga deli hitro porojstou o škatico in spustili o vodo.
 Toda ga je zanesla o neki mlinarški jez. Mlinar pogleda, videč je dol-
 go časa plavati škatico po vodi, in zagleda o rjeji otroka. Mlinar
 je tudi imel evako velikega fantiča; zato je zdaj mlinarica tudi
 rajdenca lahko sedila. Judež je z mlinarjevimi dečkou rastel
 in po otročje sta se igrala. Mlinarjevo mu je pa večkrat
 utikal o oči, da so ga našli. Judež se razjezi in ga ubije.
 Mlinar ga zapodi od hiše, hudovaje se, da mu je sinu
 ubil. Škarijot se odpravi k braco bogatemu gospodu in
 prosi službe. Gospod ga vzame za stražnika svojega pol-
 ja. Pri temem gospodu sta pa služila tudi Judežev oče in
 mati. Se ve, da Judež tega ni vedel. Vč je bil za ortuar-
 jevim je imel navallo sadje klasti. Zato ga Judež
 nekdaj pri tatoini zasaci ter ga ustrelil.

Žena ortuarjeva pa se žalosti in žaluje poročenju moji.
 Gospod pa jo tolaži, rekōc: „Laj te do strážnik moj ožl in re-
 dil.“ Tako sta se tudi o klastem poročila. Pa na dan poroke
 goečel ga uprašā žena, kdo in od kod da je. Judež jej proē vse,
 kakor je slisal od mlinarja. Ona se prestraši in zapoje: „O
 slaj si raonosti svoj sine!“ Prestrašeno zapusti Judež svoj
 mater in gre k prostku Kristusu, o kterem je slisal mur-
 go praviti. Judež mu proē vse svoje grehe in ga prosi,
 naj bi ga ožl za svojega učenca. Nekolikto časa je bil
 Kristusu poučeci in ljub, ali pozneje se ga je polastila
 lakomnost in zato je izdal svojega učenika in Hoja.